
Proves d'accés a la Universitat

Majors de 25 anys

Convocatòria de 2004

Geografia

A. Preguntes generals

1. Les projeccions cartogràfiques: definició i utilitat. Principals tipus de projeccions. (2 punts)
2. La circulació general atmosfèrica i el clima. (2 punts)
3. Etapes del model de transició demogràfica. (Utilitzau els conceptes de: taxes de naixement, mortalitat, creixement vegetatiu i balanç migratori.) (2 punts)
4. La morfologia urbana. Els plànols de la ciutat: tipologies i relació amb models urbanístics. (2 punts)

B. Comentari de text. Comentau un dels dos textos. (2 punts)

Text 1:

La representación de una economía organizada en forma de mosaico territorial —como un conjunto de zonas que realizan intercambios entre ellas— tiene el mérito de la simplicidad, pero desgraciadamente está cada vez más alejada de la realidad. En un país como Francia, la economía nacional ya no es, desde hace mucho tiempo, la suma de las economías “regionales”. El propio significado de estas últimas es por otro lado confuso debido a que la transformación llevada a cabo desde la guerra ha sido profunda. Ahora bien, lo que es cierto a escala infranacional, lo es también cada vez más a escalas superiores. La progresión continua de los intercambios comerciales y, sobre todo, la puesta en marcha acelerada, a lo largo de las últimas décadas, de sistemas de producción transnacionales cuestionan la propia idea de “economía nacional”. ¿Cómo interpretar, por ejemplo, la cifras del comercio exterior, cuando se sabe que una tercera parte de los intercambios contabilizados derivan de flujos internos a las redes multinacionales?

Pierre Veltz (1999). *Mundialización, ciudades y territorios*. Ariel Geográfica. Barcelona. Pàg. 83.

Text 2:

Si les ciutats soscaven l'equilibri ecològic del planeta, els nostres esquemes de comportament social i econòmic són la causa principal del seu desenvolupament de maneres que produeixen desequilibris ambientals. Tant al món desenvolupat com en el que està en desenvolupament, s'està estirant fins al límit la capacitat de resistència de les ciutats. Les ciutats creixen en magnitud i a una tal velocitat que els esquemes convencionals d'acomodament del creixement urbà s'han tornat antiquats. Al món desenvolupat, l'emigració de gent i activitats dels centres urbans cap al món de somni dels suburbis ha dut a un creixement urbà massiu, l'increment de la construcció de vies urbanes, un ús més ampli del cotxe, la congestió i la contaminació, troben els millors exemples a les ciutats de l'oest dels Estats Units com ara Phoenix i Las Vegas. Mentrestant, a les economies en creixement ràpid del món en desenvolupament es construeixen ciutats noves amb una velocitat i densitat fenomenals, tenint poc en compte el futur impacte ambiental i social. Arreu del món hi ha una migració massiva dels pobres rurals cap a aquestes noves ciutats consumistes. Arreu es passa per alt la situació dels pobres. Al món desenvolupat els pobres cauen fora de la societat consumista, i són abandonats i aïllats als guetos del centre de la ciutat, mentre que a les ciutats en desenvolupament els pobres són relegats a la misèria dels creixents barris de barraques. Regularment, els habitants "no oficials" o il·legals són més nombrosos que els oficials.

Richard Rogers (2000). *Ciutats per a un planeta petit*. Diputació de Barcelona. Barcelona. Pàg. 5-7.